

UCHWAŁA 4/VIII/2017

Rady Naukowej
Państwowego Instytutu Geologicznego - Państwowego Instytutu Badawczego
w Warszawie
z dnia 16 listopada 2017 r.

w sprawie odmowy nadania przez Radę Naukową PIG-PIB stopnia naukowego
doktora habilitowanego dr. inż. Michałowi Krobickiemu

Na podstawie art. 18a ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2016 r. poz. 882 ze zm.) oraz rozporządzenia MNiSW z dnia 26 września 2016 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. 2016 r., poz. 1586)

Mając na uwadze uchwałę Komisji Habilitacyjnej podjętą na posiedzeniu w dniu 5 października 2017 roku, która zawiera negatywną opinię w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego dr. inż. Michałowi Krobickiemu w dziedzinie Nauk o Ziemi, w dyscyplinie geologia:

1. Rada Naukowa Państwowego Instytutu Geologicznego - Państwowego Instytutu Badawczego, na posiedzeniu plenarnym w dniu 16 listopada 2017 r., po zapoznaniu się z opinią Komisji Habilitacyjnej, podjęła:

**uchwałę o odmowie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego
dr. inż. Michałowi Krobickiemu w dziedzinie Nauk o Ziemi, w dyscyplinie geologia.**

2. Uzasadnieniem odmowy nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego jest opinia Komisji Habilitacyjnej z dnia 5 października 2017 roku, która zawiera negatywną opinię w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego dr. inż. Michałowi Krobickiemu w dziedzinie Nauk o Ziemi, w dyscyplinie geologia. Opinia Komisji Habilitacyjnej, stanowi załącznik do niniejszej Uchwały.
3. Od niniejszej Uchwały, osobie ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, przysługuje odwołanie do Centralnej Komisji za pośrednictwem Rady Naukowej w terminie miesiąca od dnia doręczenia Uchwały wraz z uzasadnieniem, w trybie art. 21 ust. 1 i 2 ustawy o stopniach naukowych oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki.
4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uchwałę podjęto w wyniku głosowania tajnego w sprawie odmowy nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego dr. inż. Michałowi Krobickiemu, przeprowadzonego przy obecności 12 członków Rady Naukowej PIG-PIB, w tym 10 osób uprawnionych do głosowania, z czego oddano: 9 głosów na „tak”, 0 głosów „wstrzymujących się”, 1 głos „przeciw”.

Przewodniczący Rady Naukowej PIG-PIB

PRZEWODNICZĄCY
Rady Naukowej PIG-PIB

prof. dr hab. Zdzisław Migaszewski
Prof. dr hab. Zdzisław Migaszewski

RADCA PRAWNY
W-wa 34-34

Ewa Maria Iankowska

OPINIA KOMISJI HABILITACYJNEJ

z dnia 5 października 2017 roku

w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego

Panu doktorowi Michałowi Krobickiemu

Komisja habilitacyjna powołana przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów w dniu 8 czerwca 2017 roku, na podstawie art. 18a ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2016 r. poz. 882 ze zm. w Dz. U. z 2016 r. poz. 1311), w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego Pana dr. Michała Krobickiego w dniu 5 października 2017 roku w składzie:

1. przewodniczący komisji – prof. Jerzy Żaba – Uniwersytet Śląski w Katowicach,
2. sekretarz komisji – dr hab. Katarzyna Narkiewicz – Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy w Warszawie,
3. recenzent – dr hab. Błażej Berkowski – Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu,
4. recenzent – prof. Ewa Olempska-Roniewicz – Instytut Paleobiologii im. Romana Kozłowskiego Polskiej Akademii Nauk w Warszawie,
5. recenzent – prof. Ireneusz Walaszczyk – Uniwersytet Warszawski,
6. członek komisji – dr hab. Przemysław Gedl – Instytut Nauk Geologicznych Polskiej Akademii Nauk w Warszawie,
7. członek komisji – dr hab. Radosław Tarkowski - Instytut Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią Polskiej Akademii Nauk w Krakowie,

dokonała oceny przedłożonego osiągnięcia naukowego oraz pozostałego dorobku naukowo-badawczego.

Podstawą wszczęcia postępowania habilitacyjnego przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów było osiągnięcie naukowe złożone z pięciu publikacji przedstawionych przez Habilitanta pod wspólnym tytułem „*Taksonomia i paleoekologia jurajskich krabów i innych wybranych skorupiaków Polski na tle ich europejskiej i światowej paleobiogeografii*”. Zgodnie z wnioskiem Habilitanta Centralna Komisja skierowała dokumentację dorobku naukowego wraz z osiągnięciem naukowym do Rady Naukowej Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego w Warszawie.

Ocena osiągnięcia naukowego

Habilitant jako osiągnięcie naukowe przedłożył, zgodnie z art. 16 ust. 2 Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki z 14 marca 2003 r., cykl pięciu artykułów opublikowanych w latach 2000 – 2016, z których trzy pierwsze uznane zostały przez Habilitanta za najważniejsze:

1. Müller, Krobicki & Wehner. 2000. Jurassic and Cretaceous primitive crabs of the family Prosopidae (Decapoda: Brachyura) – their taxonomy, ecology and biogeography. *Annales Societatis Geologorum Poloniae*, 70:49-79.
2. Krobicki & Zatoń. 2008. Middle and Late Jurassic roots of brachyuran crabs: Palaeoenvironmental distribution during their early evolution. *Palaeogeography, Palaeogeography, Palaeoecology*, 263 (1-2): 30-40.
3. Krobicki & Zatoń. 2016. A new homolodromioid crab (Brachyura: Dromiacea: Tanidromitidae) from the Bajocian of central Poland and a review of the stratigraphical distribution and paleoenvironments of the known Middle Jurassic homolodromioids. *Journal of Crustacean Biology*, 36(5): 695-715.
4. Garassino & Krobicki. 2002. *Galicia marianea* n. gen., n. sp. (Crustacea, Decapoda, Astacidea) from the Oxfordian (Upper Jurassic) of the southern Polish Uplands. *Bulletin of the Mizunami Fossil Museum*, 29: 51-59.
5. Krobicki & Fraaije. 2016 A new spiny lobster from the Upper Jurassic Štramberg-type limestones of Inwald, Andrychów Klippen, southern Poland. *Bulletin de Societe géologique de France*, 187.

Podstawowym celem badań przeprowadzonych przez Habilitanta było opracowanie taksonomii, paleoekologii i paleobiogeografii jurajskich skorupiaków, głównie w oparciu o dwie grupy krabów: prymitywnych z rodziny Prosopidae i ich następców z podrodziny Homolodromioidea. Pierwsze trzy prace dotyczą głównego celu badań, a pozostałe dwa artykuły są pracami taksonomicznymi opisującymi nowe formy homara i langusty, należących do innych grup kopalnych Decapoda.

Trzy z w/w prac zostały opublikowane w uznanych czasopismach z tzw. listy filadelfijskiej, których sumaryczny wskaźnik IF wynosi według autora 4,582 (jest niższy wg komisji).

Wszystkie przedstawione prace są pracami współautorskimi, a w trzech z nich Habilitant jest pierwszym autorem. W każdym przypadku Habilitant określił swój wkład merytoryczny

(również procentowy), co potwierdzone zostało przez współautorów w czterech przypadkach. Wyjątkiem była praca pierwsza, której dwoje współautorów, Pál Müller i Gabriele Wehner, zmarło.

Oceny osiągnięcia naukowego habilitanta przez Recenzentów są rozbieżne - od bardzo pozytywnej (prof. Ewy Olempskiej-Roniewicz), poprzez krytyczną choć ostatecznie również pozytywną (dr hab. Błażeja Berkowskiego), po negatywną prof. Ireneusza Walaszczyka.

W swojej recenzji **prof. Ewa Olempska-Roniewicz** podkreśla, że tematyka paleontologiczna jest jednym z głównych wątków 30-letniej działalności naukowej Habilitanta. Wszystkie prace włączone do osiągnięcia naukowego stanowią wg Recenzentki spójny, monotematyczny cykl publikacji. Istotnym wkładem Habilitanta są wszechstronne analizy paleośrodowiskowe i paleogeograficzne prymitywnych krabów (prosopidów) (Müller et al., 2000), które w kolejnym etapie badań doprowadziły do przedstawienia modelu zależności procesów tafonomicznych od czynników biologiczno-sedymentologicznych (Krobicki & Zatoń, 2008). Duże znaczenie naukowe wg Recenzentki ma prześledzenie ewolucji prosopidów w jurze i w kredzie, a także analiza ontogenetyczna nowego gatunku homolodroida *Tanidromites muelleri*. Ta ostatnia ze względu na generalnie słaby zapis kopalnych krabów jest bardzo cenna z punktu widzenia poznania tej grupy (Krobicki & Zatoń, 2016). Na szczególną uwagę zasługuje wg Recenzentki propozycja Habilitanta „wyróżnienia trzech globalnych wydarzeń biotycznych w jurajskiej ewolucji krabów”.

Dr hab. Błażej Berkowski „za najbardziej znaczące w osiągnięciu habilitacyjnym” uznał prace we współautorstwie z dr hab. M. Zatoniem (2, 3), w których Habilitant na podstawie analizy taksonomicznej opracował biostratygrafię i paleośrodowisko życia jurajskich krabów. Podkreśla, że prace osiągnięcia habilitacyjnego „szczególnie starsze publikacje (...) były i są nadal wielokrotnie cytowane”. Recenzent krytycznie odnosi się do części taksonomicznej osiągnięcia habilitacyjnego, która według niego „została wykonana w większości przez współautorów”. Uważa, że „minusem osiągnięcia naukowego jest też jego zakres” znacznie ograniczony w stosunku do pozostałego dorobku Habilitanta, który to zakres „skupił się na dość skromnym materiale paleontologicznym i bardzo ograniczonym jego zakresie występowania” (stratygraficznym i regionalnym). Recenzenta dziwi procentowy udział Habilitanta w pracach Garassino & Krobicki, 2002 (50%) oraz Krobicki i Fraaije, 2016 (70%) ponieważ „w obu oświadczeniach współautorzy piszą, że wykonali oznaczenia taksonomiczne, co w przypadku publikacji *stricte* taksonomicznej stanowi większość wykonanej pracy”. W wątpliwość poddaje 70% wkład Habilitanta w pracę Müller et al.,

(2000) podkreślając, że „trzonem publikacji są podstawowe badania taksonomiczne (...) bez których pozostałe dywagacje na temat paleoekologii i paleogeografii nie byłyby możliwe”.

Prof. Ireneusz Walaszczyk w pierwszej części swojej recenzji stwierdza, że dwie z trzech najważniejszych prac składających się na osiągnięcie habilitacyjne (Müller et al., 2000 i Krobicki & Zatoń, 2008) „reprezentują raczej kompilacyjne prace przeglądowe aniżeli oryginalne prace naukowe.” Tylko praca Krobicki & Zatoń (2016) „zawiera charakterystykę oryginalnego materiału” choć w znacznej części jest to także praca przeglądowa. Recenzent krytycznie ocenia uwzględnienie badań taksonomicznych w tytule osiągnięcia habilitacyjnego ponieważ „poza opisem jednego nowego gatunku kraba (Krobicki & Zatoń, 2016) oryginalnego wkładu Habilitanta w taksonomię brakuje”. Recenzent zwraca uwagę na brak monograficznego opracowania krabów jurajskich Polski, które powinno stanowić podstawę osiągnięcia habilitacyjnego, a także na „brak podsumowania stanu rozpoznania i stanowiska Habilitanta dotyczącego taksonomii jurajskich krabów na dzień składania wniosku”. Podkreśla niekonsekwencję Habilitanta, który w autoreferacie odnosi się do starego podziału systematycznego z pracy Müller et al. (2000), ale w pracy Krobicki & Zatoń (2016) stosuje nowy podział. Prof. I. Walaszczyk uważa, że problematyka paleobiogeograficzna nie została właściwie przedstawiona ponieważ nie przeprowadzono żadnych analiz biogeograficznych, a jedynie opisano paleogeograficzne występowanie badanych form krabów. Recenzent sugeruje, że określenie wkładu własnego Habilitanta, na 70%, w pracy Müller, Krobicki i Wehner (2000) „wydaje się być mocnym nadużyciem” zwłaszcza, że jest on „drugim i dodatkowo, w niealfabetycznej kolejności autorem”. Niezrozumiałe jest też wg Recenzenta pominięcie przez Habilitanta wkładu trzeciego z autorów, Gabriele Wehner („postępując zgodnie z logiką Habilitanta Pani Gabriele Wehner, nie wniosła do tej pracy nic”) chociaż „wiele danych pochodzi z jej niepublikowanej pracy doktorskiej z 1988.”

Prof. I. Walaszczyk podkreśla znaczenie pracy G. Wehner dla opracowania przez Habilitanta rozdziału „Ecology and Biogeography” w pracy Müller, Krobicki & Wehner (2000), a także Krobicki & Zatoń (2008). Zdaniem prof. Walaszczyka praca Krobickiego & Zatonii (2016) jest, z wyjątkiem części taksonomicznej, kompilacją danych literaturowych (podane przykłady). Recenzent za błąd uważa brak dyskusji dotyczącej opublikowanej w tej pracy a otrzymanych w formie informacji ustnej od G. Schweigerta danych dotyczących krabów z Tanzanii, gdyż „ewolucyjne i biogeograficzne znaczenie tych form jest ogromne”. Recenzent podkreśla, że praca Garassino & Krobicki (2002) oraz Krobicki & Fraaije (2016) są „ważne dla zrozumienia ekologii skorupiaków jury południowej Polski”

Ocena pozostałego dorobku naukowo-badawczego

Aktywność publikacyjna Habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora obejmuje łącznie 294 publikacji, w tym:

- 81 artykułów, z których 31 (wg autora) a 17 (wg komisji) znajduje się w bazie JCR.
- 192 wystąpień naukowych, w tym 77 na konferencjach międzynarodowych
- udział w publikacji 2 książek i 16 rozdziałów w książkach
- opracowanie 2 map

Ponadto Habilitant brał udział w 11 projektach badawczych, w tym w 9 grantach krajowych (KBN) spośród których w 3 przypadkach był kierownikiem projektu.

Sumaryczny IF zdaniem autora wynosi 30,811, wg wyliczeń komisji jest znacząco niższy.

Indeks Hirscha i cytowalność Habilitanta w bazie Web of Science wynosi odpowiednio 8 i 150, a w bazie Scopus 11 i 294.

Zainteresowania Habilitanta są szerokie i obejmują różne zagadnienia:

- geologiczna ewolucja pienińskiego pasa skałkowego (63 publikacje)
- geologia Karpat fliszowych (9 publikacji)
- paleoekologia i paleobiogeografia małży (9 publikacji) oraz budowle ostrygowe (7 publikacji)
- wybrane elementy geologii Azji SE (9 publikacji)
- geoturystyka i geoparki (16 publikacji)

Za zasługi na polu naukowym Habilitant uzyskał dwukrotnie nagrodę Rektora AGH oraz nagrodę Sekretarza Naukowego PAN.

Wszyscy Recenzenci ocenili pozytywnie pozostałe osiągnięcia naukowe Habilitanta.

Według dr hab. B. Berkowskiego i prof. Ewy Olempskiej-Roniewicz dorobek jest znaczny, a sam Habilitant należy „do grona znaczących specjalistów problematyki związanej z geologią mezozoiku południowej Polski”.

Ocena dorobku dydaktycznego i organizacyjnego

Habilitant wykazuje wysoką aktywność w zakresie popularyzacji nauki. Na szczególną uwagę zasługują liczne publikacje z zakresu geoturystyki i geoparków. Prowadzi współpracę międzynarodową z licznymi krajami europejskimi, a także z Wietnamem, Chinami i Mianmarem. Był organizatorem 5 i współorganizatorem kolejnych 5 konferencji międzynarodowych. W latach 2002-2009 był redaktorem naczelnym Kwartalnika AGH

Geologia. Pracował też w 3 innych redakcjach czasopism geologicznych. Zrecenzował 23 manuskrypty z różnych periodyków. W latach 2011-2014 pełnił funkcję Dyrektora Oddziału Górnośląskiego PIG-PIB w Sosnowcu. Działalność dydaktyczna dotyczy przede wszystkim jednostki macierzystej Habilitanta, AGH. W latach 1993-2017 prowadził wykłady z geologii regionalnej Polski, geologii historycznej, paleontologii i paleoekologii, stratygrafii, tektoniki płyt litosfery (w języku polskim i angielskim), oraz wykłady fakultatywne dotyczące głównie różnych zagadnień i obszarów geoturystycznych w obrębie europejskich alpidów, a także ćwiczenia oraz praktyki terenowe (z geologii: dynamicznej, regionalnej, historycznej i stratygrafii oraz geoturystyki) w Polsce i zagranicą. Był opiekunem 31 prac magisterskich, 10 licencjackich i 6 inżynierskich. W latach 2007-2009 był koordynatorem programu Sokrates-Erazmus. Jest opiekunem Koła Naukowego Stratygrafii i organizatorem studenckich wyjazdów terenowych. Dorobek dydaktyczny i organizacyjny Habilitanta został przez 2 recenzentów (prof. Ewa Olempska-Roniewicz i prof. Ireneusz Walaszczyk) oceniony jednoznacznie pozytywnie, natomiast dr hab. Błażej Berkowski zwraca uwagę, iż autoreferat Habilitanta zawiera dane zbyt ogólnikowe na ten temat i z tego powodu dorobek ten jest trudny do ocenienia.

Przebieg posiedzenia komisji habilitacyjnej

Opinie dotyczące osiągnięcia naukowego

Prof. Ewa Olempska-Roniewicz

Osiągnięcie naukowe stanowi znaczący wkład w naukę ponieważ mało badaczy zajmuje się problematyką kopalnych stawonogów. Recenzentka podkreśliła znaczenie analiz paleośrodowiskowych i badań ontogenetycznych kopalnych krabów, które są słabo poznane, a zarazem bardzo ciekawe. Bardzo pozytywnie oceniła pracę Müller et al. (2000), którą nazwała mini-Treatisem. Odnośnie wkładu Habilitanta w poszczególne prace zwróciła uwagę, że wykazywał jak najlepszą wolę.

dr. hab. Błażej Berkowski

Wadą osiągnięcia naukowego jest część taksonomiczna, która w dużej mierze nie została zrobiona przez Habilitanta i terminu „taksonomia” nie powinno być w tytule osiągnięcia. Praca ta powinna dotyczyć tylko paleoekologii. Zaznaczył, że prezentowane analizy

paleośrodowiskowe są interesujące. W podsumowaniu osiągnięcie naukowe ocenił jako bardzo słabe.

Prof. Ireneusz Walaszczyk

Według Recenzenta osiągnięcie naukowe Kandydata bardzo słabo przystaje do tytułu podanego we wniosku, a prace składające się na to osiągnięcie bardzo wybiórczo traktują o anonosowanej problematyce. Spodziewał się, iż w tak sformuowanym temacie zostanie podjęta pogłębiona tematyka taksonomiczna krabów, ich dynamika ewolucyjna oraz analiza paleoekologiczna i paleogeograficzna. Z tych zagadnień tylko analiza paleoekologiczna może być pozytywnie oceniona. Odnośnie części taksonomicznej zauważył, że nie wykorzystanie unikatowych informacji uzyskanych od G. Schweigerta świadczy o nieumiejętności docenienia wagi uzyskanych danych, których znaczenie jest krytyczne dla interpretacji ewolucji i biogeografii jurajskich krabów. Rezydent podkreślił nieetyczne postępowanie Kandydata odnośnie przyznania sobie 70% wkładu w pracy Müller, Krobicki, Wehner (2000) oraz pominięcie pani Wehner w autorstwie rozdziału w tej pracy. Zaznaczył, że oceniamy dojrzałego naukowca, w pełni świadomego swojego postępowania i taka praktyka nie powinna mieć miejsca.

dr. hab. Radosław Tarkowski

Stwierdził, że osiągnięcie naukowe jest najslabszym elementem dorobku naukowego Habilitanta. Brakuje podsumowania aktualnej wiedzy na temat jurajskich krabów i na tym tle osiągnięć Kandydata.

dr hab. Przemysław Gcdl

Zaznaczył, że kolekcje skamieniałości opracowane w osiągnięciu naukowym nie zostały zebrany przez Kandydata ale zostały uzyskane z różnych źródeł (dr Czarniecki, studenci, dr hab. Zatoń). Podkreślił też nieetyczne postępowanie Habilitanta przy ocenie wkładu własnego w publikację osiągnięcia naukowego, które znacznie zawyżył.

Dr hab. Katarzyna Narkiewicz

Oceniła część taksonomiczną osiągnięcia naukowego Habilitanta jako najslabszą i negatywnie odniosła się do procentowego wkładu Kandydata w stworzenie publikacji Müller, Krobicki, Wehner (2000).

Prof. Jerzy Żaba

Stwierdził iż Habilitant niepotrzebnie umieścił w tytule osiągnięcia naukowego termin „taksonomia”. Dodał, że tytuł osiągnięcia nie został szczęśliwie sformułowany biorąc pod uwagę, że aż 80% dorobku naukowego Kandydata dotyczy pienińskiego pasa skałkowego. Według niego osiągnięcie naukowe powinno mieć charakter monografii. Podkreślił entuzjastyczne podejście Kandydata do swojej działalności aczkolwiek nie zawsze właściwie ocenia swój wkład w stworzone dzieła.

Recenzenci prof. Ewa Olempska-Roniewicz i prof. Ireneusz Walaszczyk podtrzymali swoje opinie wyrażone w recenzjach. Natomiast dr hab. Błażej Berkowski w wyniku dyskusji i po zapoznaniu się z argumentacją prof. I. Walaszczyka dotyczącą wkładu w osiągnięcie habilitacyjne Pani dr Gabriele Wehner zmienił swoją opinię na negatywną.

Opinie dotyczące pozostałego dorobku naukowego

Prof. Ewa Olempska-Roniewicz i dr hab. Błażej Berkowski ocenili pozostały dorobek pozytywnie.

Prof. Irek Walaszczyk ocenił pozytywnie pozostały dorobek chociaż uznał go za niezbyt imponujący jak na 30 lat pracy Kandydata. Ponadto stwierdził, że 2 prace Habilitanta mają charakter autoplagiatu. Niepotrzebnie też Kandydat wymienił swoje osiągnięcia w kategorii paleomagnetyzmu i geologii Azji SE.

dr hab. Przemysław Gedl

zauważył, że dane bibliometryczne nie zostały rzetelnie podane i wyliczone, co jest szczególnie rażące w przypadku osoby z dużym doświadczeniem redakcyjnym. Wiele publikacji ma charakter abstraktów (które nie zakończyły się publikacjami). Przemysław Gedl żałuje, że Kandydat nie kontynuuje badań ramienionogów, które zostały bardzo dobrze przez niego opracowane.

Dr hab. Radosław Tarkowski

Zauważył, nie ma jasnych wytycznych dla określenia parametrów bibliometrycznych, co powinno się znaleźć, np. na stronie Centralnej Komisji.

Prof. Jerzy Żaba

zwrócił uwagę, że Kandydat odznacza się szczególnym darem wynajdowania tematów i umiejętnością zainteresowania nimi różnych specjalistów jak i zainteresowania ich współpracą.

Opinie dotyczące dorobku organizacyjnego i dydaktycznego

Wszyscy członkowie komisji ocenili ten dorobek bardzo pozytywnie.

W podsumowaniu po wnikliwej dyskusji i analizie argumentów prof. Ewa Olempska-Roniewicz pozytywnie oceniła całość dorobku Habilitanta; dr hab. Błażej Berkowski negatywnie ocenił osiągnięcie naukowe; prof. Ireneusz Walaszczyk również negatywnie ocenił osiągnięcie naukowe Kandydata.

Po zapoznaniu się z opiniami recenzentów oraz po zakończeniu dyskusji przewodniczący komisji zarządził głosowanie w sprawie podjęcia uchwały o wystąpienie z wnioskiem do Rady Naukowej Państwowego Instytutu Geologicznego-Państwowego Instytutu Badawczego o nadanie dr Michałowi Krobickiemu stopnia doktora habilitowanego nauk o Ziemi w dyscyplinie geologia.

Wyniki głosowania były następujące:

Liczba uprawnionych do głosowania: 7

Za przyjęciem uchwały: 2 osoby

Przeciw: 3

Wstrzymujących się: 2

Na podstawie przeprowadzonego jawnego głosowania komisja w obecności 7 członków uprawnionych do głosowania uznała, że osiągnięcie i dorobek Kandydata nie spełnia kryteriów Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2003 r Nr 65, pozycja 595, z późniejszymi zmianami i Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. z 2011 r, Nr 196, pozycja 1165). Komisja podjęła uchwałę o nie

występowaniu do Rady Naukowej PIG-PIB z wnioskiem popierającym nadanie Panu dr. Michałowi Krobickiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie geologia.

Podpisy członków komisji

prof. Jerzy Żaba – przewodniczący komisji

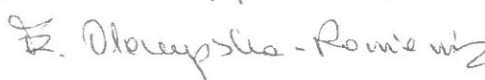
dr hab. Katarzyna Narkiewicz – sekretarz komisji

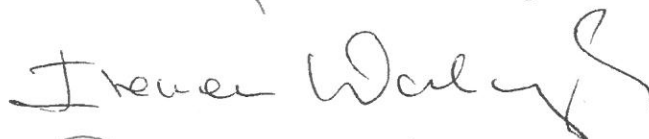
dr hab. Błażej Berkowski – recenzent

prof. Ewa Olempska-Roniewicz – recenzent

prof. Ireneusz Walaszczyk – recenzent

dr hab. Przemysław Gedl – członek komisji

dr hab. Radosław Tarkowski – członek komisji

